

Abstrakt

Práce se zabývá memoáry Philippa de Commynes a možnostmi jejich využití jako historického pramene k dějinám mentalit. Tento významný, i když u nás málo známý politik a diplomat burgundského původu odešel ze dvora Karla Smělého do služeb francouzského krále Ludvíka XI. Ve svých po smrti Ludvíka XI. vzniklých *Memoárech* Commynes za prvé oslavuje tohoto panovníka, a za druhé se prostřednictvím různých literárních prostředků (digrese, exempla) pokouší posílit didaktickou působnost textu a prosadit určité politické a morální premisy. Paměti se tak vzhledem ke svému zacílení na čtenářstvo z řad vládců a dvořanů blíží jinému literárnímu žánru - knížecím zrcadlům. Jejich ponaučení je však zaměřeno prakticky a často i v jejich etickém vyznění převažuje pragmatismus.

Progresivní, moderní proud v myšlení představuje u Philippa de Commynes jeho odmítnutí „zbytečných“ rytířských ctností a hodnot jako je hrdost a sláva, a prosazování „moudrosti,“ chápané zcela nově jako politická obratnost spojená s obezřetností. Druhá část práce se pokouší zmapovat svědectví *Memoárů* o diplomatické praxi své doby, v níž na jednu stranu hrála podstatnou roli symbolická komunikace a rituál, jež však na straně druhé do značné míry závisela na tajných spojenečtvích. *Memoáry* mohou být využity i jako pramen k dějinám střední Evropy, již tak vidíme v optice Evropy západní jako oblast kulturně vzdálenou, až exotickou.